

PROSLOV AUTORA



Ivan Klarić

Prve pisane zabilješke o lovu na našem području potječu iz vremena Austro-Ugarske Monarhije. U ono vrijeme nije bilo organiziranih oblika lova, već se u lov odlazilo individualno, no svaki je lovac bio evidentiran kod žandarmerije. Od približno 17 000 stanovnika, koliko ih je u to doba živjelo na području Bužeštine, legalno se lovom bavilo njih četrdesetak. U vrijeme talijanske okupacije (od 1920. do 1943. godine) broj lovaca se nešto povećao, a velike privilegije u lovu imali su talijanski vlastodršci i protalijanski orijentirani građani, pa se u to vrijeme evidentno povećao krivolov među ostalim obespravljenim življem. Krivolov se drastično kažnjavao. Primjerice, za jednog zeca ustrijeljenog u krivolovu visina kazne je bila jednaka vrijednosti jednog vola.

Hrvatski lovački savez osnovan je 1925. godine, ali kao krovna lovačka udruga nije pokrивao Istru i ostala područja koja su se nalazila pod okupacijom Italije.

Tokom Drugoga svjetskog rata legalnog lova nije bilo. Prema neproverenim informacijama, na području tadašnjeg kotara Buzet bilo je više od 500 lovačkih pušaka, dakako, nelegalnih, skrivenih na najrazličitijim mjestima.

Ideja o organiziranju grupe ljudi koja bi se bavila lovom u Buzetu se javila 1946. god. pa smatramo da se ta godina može uzeti kao početak djelovanja Lovačkog društva Buzet. U samom početku ta lovačka grupa je brojala dvadesetak članova, koji su već imali lovačko oružje, a djelovali su pod okriljem Kotara Buzet i tadašnje Narodne milicije.

Protjeklo je otada više od šezdeset godina. U tom su se razdoblju dogodile presudne društvene promjene, pa i promjene u lovstvu. Spomenimo samo da je u poslijeratnim godinama meso bila rijetkost u prehrani, pa je meso divljači bila prava blagodat, posebno na blagdanskoj trpezi.

Kasnije se lovstvo sve više razvijalo kao sport, zabava, druženje, rekreacija i uživanje u prirodi. Lov se odvijao u raznim organizacionim oblicima. Ali, jedno je ipak uvijek prožimalo tu aktivnost: briga o prirodi, posebno stalna briga o divljači. Ta skrb o čuvanju prirode nije bila evidentna samo kod lovaca, već i kod ostaloga stanovništva, posebno u čuvanju ptičjih gnijezda i mladunčadi prilikom košnje i drugih poljodjelskih radova, zatim ostavljanja dijela krmnog bilja za životinje i sl. Mislim da se s ponosom možemo sjećati tog vremena kada su nas naši očevi i djedovi vodili u šumu i od malih nogu učili o ljubavi prema prirodi.

Od tada do danas u kontinuitetu se lovstvo razvijalo kao sportska aktivnost, ali i kao djelatnost koja se bavi uzgojem i korištenjem divljači. U tom kontinuitetu bilo je raznih razvojnih faza, uspjeha i neuspjeha, uopće u našoj zemlji, pa tako i na području Bužeštine. U tom proteklom razdoblju mnogi događaji nisu bili ni zapisani, a mnogi su zaboravljeni, mnogi su izvori, tragovi i podaci izgubljeni. U ovoj knjizi prošlost i razvitak lovstva na Bužeštini opisani su prema dokumentaciji koja je sačuvana i prema sjećanjima starijih lovaca. Korištena je arhiva Lovačkog društva „Mirna“ Buzet, kao i kazivanja bivših i današnjih njegovih članova: Ivana Klobasa iz Brgudca, Antona Stupara iz Buzeta, Drage Sirotića iz Buzeta, Josipa Katarinčića iz Buzeta, Anđela Černehe iz Medveja i Miljenka Nikolića iz Buzeta. Najiskrenije im zahvaljujem, s nadom da će njihova kazivanja i ova knjiga u cjelini pridonijeti daljnjem razvitku lovstva na Bužeštini, kao gospodarske i sportske djelatnosti s primarnom zadaćom očuvanja prirode, uzgoja i zaštite divljači, i biti poticaj lovcima, osobito mlađima, kao i svim ljubiteljima prirode, da njeguju tradiciju svojih prethodnika u ljubavi prema prirodi i u stalnom radu na očuvanju njenih vrijednosti i zaštiti njena bogatstva.

Ivan Klarić

LOVAČKO DRUŠTVO „MIRNA“ BUZET DANAS



Na osnovi odluke o ustanovljenju zajedničkih lovišta na području Istarske županije, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva Republike Hrvatske donijelo je odluku kojom se od 1. travnja 2006. do 31. ožujka 2016. godine Lovačkom društvu „Mirna“ Buzet daje u zakup zajedničko otvoreno lovište br. XVIII/108. To se lovište prostire na širem području Buzeštine, od Kotli i Čiriteža na istoku, do Mirne i Bračane na zapadu, te od granice prema Sloveniji na sjeveru, do Dragučskog potoka i Butonige na jugu. To područje ima ukupno 11164 hektara, od toga 10941 hektar lovne površine. Od lovne površine na šume otpada 6161 ha, na poljoprivredno zemljište 4765 ha i na vodene površine 15 ha. U državnom je vlasništvu 1985 ha, a u privatnom 8956 ha.

Lovno područje LD „Mirna“ brdovito je, s većim brojem visoravni, ispresijecano dolinama potoka i rijeka. Nadmorska visina toga područja kreće se od 10 m u dolini Mirne pa do 502 m nad morem na Kuku.

Na području lovišta ima 140 većih i manjih naselja. Naseljenost područja je relativno mala: oko 20 stanovnika na km².

Iz svega navedenog proizlazi da lovište pruža vrlo dobre uvjete za obitavanje divljači. Područje je bogato faunom. Tu stalno obitava sedamdesetak vrsta životinja. Od krupne lovne divljači u lovištu živi jelen obični, srneća divljač i divlje svinje, a od sitne divljači zec, fazan, prepelica pućpura, golub grivnjaš, trčka, virđinijska prepelica (kolinka), šumska šljuka te divlja patka. Od predatora ima vrana, svraka, šojki, jastrebova, gavrana, kobaca, škanjaca, sova, lisica, kuna, tvorova, jazavaca, lasica, divljih mačaka i dr.

Od značajnijih lovno-gospodarskih objekata u lovištu je izgrađeno 20 hranilišta za krupnu divljač, 3 hranilišta za sitnu divljač, 19 pojilišta, 38 visokih samostojećih čeka te stotinjak solišta.

Lovačko društvo „Mirna“ danas ima 126 članova. To znači da na jednog lovca dolazi oko 9 ha lovne površine.

U lovnom turizmu sudjeluje pedesetak lovaca-turista mahom iz Italije.

Lovci su organizirani u šest lovnih sekcija: Buzet, Sv. Ivan i Prodani, Sovinjak i Sovinjština, Sv. Martin, Vrh i Marčenegla te Račice. Predstavnici sekcija članovi su organa upravljanja društvom, a zajedno s lovcima rukovode sekcijama.



Na kraju hajke (ljeti 2009.)

Članovi društva danas raspolažu sa 115 pušaka sačmarica, 20 kombiniranih pušaka te 70 karabina. Posjeduju ukupno oko 90 pasa, većinom (gotovo 90%) istarskih goniča.

Aktivni su u kinološkom društvu, lovnom streljaštvu, aktivnostima vezanim za ekologiju, sport, komunalne djelatnosti i druge oblike društvenog života Buzeta i Buzeštine.



Kratkodlaki istarski gonič



Oštrodlaki istarski gonič

utrošak baruta i sačme. Puške s užlijebljenim cijevima (karabini) nisu se koristili, a za odstrel krupnije lovine koristila se krupna sačma (tzv. balotoni).

GODINE KONSOLIDACIJE: OD 1950. DO 1960.

Krajem pedesetih godina počinje faza boljeg organiziranja lovačkog društva. Osjećala se potreba za organima koji će upravljati društvom, odnosno donositi pravila o članstvu i obvezama koje iz toga proizlaze.

Savez lovačkih društava Hrvatske već je 1937. godine uveo dobrovoljne lovačke ispite, a 13 godina kasnije (1950. godine) ispiti postaju obvezni za sve lovce. Ta obveza vrijedila je i za lovce učlanjene u lovačku organizaciju nakon 1. siječnja 1947. godine te ju je trebalo provesti i u praksi.

Buzetsko lovačko društvo tada još nije imalo svoj prostor. Sastanci su se održavali u prostorijama ondašnjeg Ugostiteljskog poduzeća „Planik“, a kao povremenu kancelariju društvo je koristilo jednu prostoriju kod ulaza u zgradu uz hotel, gdje se tada nalazila i kotarska vijećnica. Lovački sastanci svodili su se uglavnom na dogovore oko načina i mjesta lova. Uбирала se članarina, najprije 500, kasnije 1000 dinara godišnje. Odgovornih osoba za rad u društvu formalno nije bilo. Sumarija je kao nadglednika rada lovačkog društva odredila svog radnika lugaara Maria Šircla iz Livada. Na području Čičarije lovočuvar je bio Kancijan Poropat iz Lanišća.

Godine 1952. i 1953.

Godine 1952. Lovačko društvo Buzet ima 95 članova. Obuhvaća, s Pregarom i Brezovicom, područje površine 160 km². Već iduće godine 1953. izabrani su Upravni i Nadzorni.

Članovi Upravnog odbora bili su:

1. Frane Prodan, Podrebar, predsjednik
2. Anton Sirotić, Buzet, tajnik
3. Celestin Katarinčić, Buzet, blagajnik
4. Boris Podlogar, Buzet, lovnik
5. Anton Žugan, Baredine, član
6. Mate Markežić, Pregara, član
7. Željko Jakac, Veli Mlun, član
8. Martin Poropat, Trstenik, član
9. Julio Sirotić, Sovinjska Brda, član
10. Josip Rašpolić, Sveti Martin, član
11. Anton Prodan, Peničići, član
12. Ivan Sirotić, Sovinjak, član
13. Anton Čendak, Jelovice, član
14. Anđelo Korva, Črnica, član
15. Ivan Ošo, Sveti Ivan, član





1925.
2005.
HRVATSKI
LOVAČKI
SAVEZ

Priznanje

za doprinos unapređenju lovstva u Republici Hrvatskoj

**LD »Mirna«
Buzet**

Zagreb,
16. prosinca 2005.



Predsjednik
Hrvatskog lovačkog saveza
D. Dukić



Završena je izgradnja lovačke kuće u Krušvarima i lovačke kolibe Salež.

I dalje preko 30% lovaca nema vlastitog lovačkog psa. U društvu ima ukupno 66 pasa, od čega svega 15 ima položen ispit u radu i 3 na krvnom tragu. Od tog broja svega je 6 ptičara.

Sve je više šteta, posebno od divljih svinja. Činjenica je da se sadržaj biljnog pokriva mijenja, sve je manje livada i oranica pa se divlje svinje kreću u potrazi za hranom i nanose znatne štete na krumpiru, pšenici, kukuruzu i grožđu, a sve veće površine pod šikarom i šumom pružaju im dobar zaklon. Poljoprivredne kulture najviše su ugrožene na području Kodolja i sliva Bračane te se nameće potreba poduzimanja mjera za eliminaciju šteta ili barem za njihovo smanjivanje. U to će se trebati uključiti i drugi subjekti, jer taj problem sami lovci ne mogu riješiti.

110

LOVSTVO NA BUZEŠTINI

Članovi Izvršnog odbora (do 17. V. 2008.), s lijeva: Zdenko Basanež, Mario Mandalenić, Ivan Klarić, Miljenko Gržinić, Mladen Jerman, Josip Nakić, Branko Golojka, Ivan Majcan, Orešte Kajin i Danilo Pavletić.



Članovi Skupštine LD "Mirna" s mandatom 2008. - 2012. god.



Uspješan lov 2008. godine, snimljeno pred lovačkom kućicom kod Saleža



111

LOVSTVO NA BUZEŠTINI